

ADWENTOWE

przygotowanie na nawiedzenie parafii
przez relikwie **błogosławionej Rodziny Ulmów**

Drodzy Parafianie!

Zaledwie kilka słów pragnę skierować do Was przed tegorocznym adwentem. Trzy idee niech nam przyświecają. Jesteśmy uczestnikami życia Kościoła Chrystusowego. Tworzymy Jego ludzką historię, ale korzystamy też ze wszystkich duchowych darów, które zrodziły się w Jego wnętrzu. Te dary są darem łaski Boga i odpowiedzi na łaskę udzielanej przez wierzących wszystkich epok. Łączy nas również świadome przeżywanie roku liturgicznego.

Adwent to odkrycie, że żyjąc w Kościele codziennie, oczekuję tego, co niecodzienne – Paruzji, czyli drugiego przyjścia Mesjasza Jezusa. Żyję w ciele jako człowiek i w ciele żyli ci, którzy poprzedzili nas w drodze do nieba. Ciało jest darem Boga dla nas abyśmy je uświęcili, aby Duch Boży mógł w nas zamieszkać. Ciało po przejściu przez bramę śmierci wróci kiedyś do nas jako przemienione. Mając więc wielki szacunek do ciała ludzkiego, które przyjął Syn Boży, oraz do swojego ciała, dzięki któremu służymy Bogu i bliźniemu szanujemy relikwie, które są materialnym świadectwem życia i świętości wielu Dzieci Bożych. Potraktujcie proszę poniższy materiał jako propozycję na tegoroczny ADWENT. MARANA THA – oby już za naszych dni.

Prezbiter Adam Prozorowski

Dzień Adwentu	Treść do medytacji
I Niedziela Adwentu	<p>Każdy święty jest misją; jest planem Ojca, by odzwierciedlać, ucieleśniać w danym momencie dziejów, pewien aspekt Ewangelii. Misja ta znajduje pełny sens w Chrystusie i można ją zrozumieć jedynie rozpoczynając od Niego. W swej istocie świętość, to przeżywanie w zjednoczeniu z Nim tajemnic swojego życia. Polega ona na złączeniu się ze śmiercią i zmartwychwstaniem Pana w sposób wyjątkowy i osobisty, w nieustannym umieraniu i powstawaniu z martwych wraz z Nim. Może ona jednak oznaczać również odtwarzanie w swoim życiu różnych aspektów ziemskiego życia Jezusa: Jego życia ukrytego, życia wspólnotowego, Jego bliskości względem ostatnich, Jego ubóstwa oraz innych przejawów Jego dawania siebie ze względu na miłość. Kontemplacja tych tajemnic, zaproponowana przez św. Ignacego z Loyoli, prowadzi nas do tego, aby je ucieleśniać także w naszych wyborach i postawach. Ponieważ „wszystko w życiu Jezusa jest znakiem Jego misterium”, „całe życie Chrystusa jest objawieniem Ojca”, „całe życie Chrystusa jest misterium Odkupienia”, „całe życie Chrystusa jest misterium «rekapitulacji»”, i „wszystko, co Chrystus przeżył, czynił po to, abyśmy mogli przeżywać to w Nim i aby On przeżywał to w nas”.</p> <p><i>Papież Franciszek</i></p>

Poniedziałek	<p>Aby rozpoznać, jak brzmi to słowo, które Pan pragnie wypowiedzieć poprzez danego świętego, nie należy rozwódzić się nad szczegółami, ponieważ również w nich mogą występować błędy i upadki. Nie wszystko, co święty mówi, jest w pełni wierne Ewangelii, nie wszystko, co czyni, jest autentyczne i doskonałe. Tym, co należy podziwiać, jest całe jego życie, cała jego droga uświęcenia, ta jego postać, która odzwierciedla coś z Jezusa Chrystusa i która odsłania się, kiedy udaje się pojąć znaczenie jego osoby jako całości(26).</p> <p><i>Papież Franciszek</i></p>
Wtorek	<p>W obliczu dramatów ludzkości, a zwłaszcza cierpienia niewinnych, także i my, na wzór niektórych Psalmów, którymi się modlimy, pytamy Pana: „Dlaczego?”. I to my możemy stawać się częścią odpowiedzi, jakiej udzieli Bóg. My, stworzeni przez Niego na Jego obraz i podobieństwo, możemy być wyrazem Jego miłości, która rodzi radość i nadzieję nawet tam, gdzie wydaje się to niemożliwe... Tę samą postawę widzimy bowiem w życiu wielu świętych, którzy byli świadkami nadziei nawet pośród najokrutniejszej ludzkiej niegodziwości. Myślmy o św. Maksymilianie Marii Kolbem, św. Józefinie Bakhicie czy błogosławionych małżonkach Józefie i Wiktorii Ulmach z siedmiorgiem ich dzieci.</p> <p><i>Papież Franciszek</i></p>

Środa	<p>„Niech ofiara złożona przez rodzinę Ulmów i ich dzieci, którzy nie wahali się oddać życia za udzielenie pomocy ośmiu osobom pochodzenia żydowskiego, będzie dla nas i dla przyszłych pokoleń symbolem wartości, których nie wolno zdradzać nawet pod groźbą śmierci" abp Edgar Peña Parra. Niech przykład tej bohaterskiej rodziny, która ofiarowała swoje życie, by ratować prześladowanych Żydów, pomaga wam w zrozumieniu, że do świętości i heroicznych czynów dorasta się poprzez wierność w małych, codziennych sprawach.</p> <p><i>Papież Franciszek</i></p>
Czwartek	<p>...w Markowej, w Polsce, zostali beatyfikowani męczennicy Józef i Wiktoria Ulmowie z ich 7 dzieci, małych – cała rodzina zamordowana przez nazistów 24 marca 1944 r. za to, że udzieliła schronienia kilku prześladowanym Żydom. Nienawiści i przemocy, jakie cechowały ówczesne czasy, przeciwstawili się oni ewangeliczną miłością. Ta polska rodzina, która była promieniem światła w mrokach drugiej wojny światowej, niech będzie dla nas wszystkich wzorem do naśladowania w dążeniu do dobra i w służbie potrzebującym. Oklaski dla tej rodziny błogosławionych! A biorąc z nich przykład, poczujmy się wezwani do przeciwstawiania sile broni siły miłości, retoryce przemocy - stanowczości modlitwy. Róbmy to przede wszystkim w dla wielu krajów, które cierpią z powodu wojny...</p> <p><i>Papież Franciszek</i></p>

Piątek	<p>Relikwie w Kościele zawsze otaczano szczególną czcią i uwagą, ponieważ ciało Błogosławionych i Świętych, przeznaczone do zmartwychwstania, było na ziemi żywą świątynią Ducha Świętego oraz narzędziem ich świętości, uznanej przez Stolicę Apostolską na drodze beatyfikacji i kanonizacji... Tradycyjnie uważa się za relikwie wyjątkowe ciało Błogosławionych i Świętych lub istotne części samych ciał albo całą objętość urny z ich prochami pochodzących z ich kremacji. Te relikwie są otaczane szczególną troską i znajdują się pod nadzorem biskupów diecezjalnych ... Za relikwie bardziej potoczne uważa się małe fragmenty ciała Błogosławionych i Świętych lub także przedmioty, które znajdowały się w bezpośrednim kontakcie z ich osobą.</p> <p><i>Instrukcja Stolicy Apostolskiej o relikwiach i ich przechowywaniu w Kościele z roku 2017.</i></p>
Sobota	<p>Kult relikwii Kult relikwii świętych wypływa przede wszystkim z ogólnych założeń kultu czci świętych. Jako argumentację tego kultu podaje się, iż szczątki te w różnej postaci i formie należały do członków Kościoła, tworzyły świątynię Ducha Świętego i stanowią zapowiedź zmartwychwstania ciał na Sądzie Ostatecznym. Kościół w ten sposób przekazuje wzory ludzi, którzy osiągnęli świętość i każe je czcić nie tyle z racji przyrodzonych, ile przede wszystkim z motywów nadprzyrodzonych Drugi Sobór Watykański w Konstytucji o liturgii świętej przypomina, iż Zgodnie z tradycją Kościół oddaje cześć świętym oraz otacza szacunkiem ich autentyczne relikwie i wizerunki. Uroczystości świętych głoszą cuda Chrystusa w Jego sługach, a wiernym podają przykłady do naśladowania”.</p> <p><i>Z art. ks. Tadeusza Syczewskiego: „Kult relikwii w obowiązującym prawodawstwie Kościoła łacińskiego”.</i></p>

2 Niedziela Adwentu	<p>Relikwie w tradycji chrześcijańskiej mają ogromne znaczenie, szczególnie te pierwszego stopnia, czyli części ciała świętych lub błogosławionych, które zachowały się do naszych czasów. Są znakiem ciągłości Kościoła i obecności Pana Boga w życiu człowieka, poświęcenia dla wiary, dla drugich, czasem aż do oddania życia ... „Dla chrześcijanina relikwie są znakiem wielowiekowej łączności z tymi ludźmi, którzy w jakiś sposób zasłużyli się w naszym życiu czy dla Kościoła. To znak miłości wzajemnej żyjących tutaj i w niebie”.</p> <p><i>ks. Bogdan Zalewski</i></p>
Poniedziałek	<p>Przede wszystkim relikwii nie można traktować na sposób magiczny. Fragmenty ciała świętych lub błogosławionych to nie przedmioty, które mają przynosić szczęście lub powodzenie. To nie do relikwii – czyli jakkolwiek by patrzeć do przedmiotów – chrześcijanin kieruje swoje prośby o wstawiennictwo, ale do świętego, który przebywa już w niebie. Kult relikwii, czyli otaczanie ich szacunkiem, należy widzieć w kontekście wzywania wstawiennictwa świętych.</p> <p><i>ks. Bogdan Zalewski</i></p>
Wtorek	<p>Zawsze modlitwa skierowana jest do Boga, który w życiu danego świętego ukazał cuda swojej łaski, miłosierdzie i dobroć. Modlitwa jest zatem zawsze prośbą, dziękczynieniem lub uwielbieniem skierowanym do Pana. Wstawiennictwo zaś świętych to prośba do osób już zbawionych o dołączenie się do naszej modlitwy. Tak jak święci nie powinni nigdy przesłaniać Boga, tak relikwie nie powinny zastępować zdrowej modlitwy przez wstawiennictwo świętych. Relikwie mają pomagać wierzącym w Chrystusa w uświadomieniu sobie prawdy wiary o świętych obcowaniu.</p> <p><i>dr Paweł Beyga</i></p>

Środa	<p>Wiara jednak to rzeczywistość odbierana również zmysłowo. Relikwie przez wieki pomagały – i nadal wielu pomagają – w uświadomieniu sobie bliskości świętych. Można je porównać do fotografii bliskich, którzy już odeszli. Przechowujemy je, niektórzy nawet całują, ale przecież wiemy, że nie jest nam bliski kawałek papieru i farby, lecz osoby, które są uwiecznione na fotografii.</p> <p><i>dr Paweł Beyga</i></p>
Czwartek	<p>Być może wiele „pobożnych uszu” będzie urażonych, ale chrześcijaństwo nic by nie straciło, gdyby... relikwii nie było. Wiara – na dłuższą metę – relikwii nie potrzebuje, jednak mogą one przypominać dyskretnie o bodaj jednej z najbardziej istotnych prawd wiary, czyli o powszechnym zmartwychwstaniu umarłych. To, że ciała świętych otacza się szacunkiem, całuje i okadza to liturgiczne przypomnienie, że ciało nie jest tylko „opakowaniem” dla duszy. Ciało będzie miało swoje znaczenie także w przyszłym życiu, po zmartwychwstaniu umarłych.</p> <p><i>dr Paweł Beyga</i></p>
Piątek	<p>Chrześcijaństwo podpowiada, że cmentarze będą kiedyś puste, a ciała na powrót połączą się z duszami. Wskazuje na to ciało zmartwychwstałego Pana. Jezus zniknął uczniom z oczu, nie rozpoznawali Go, ale dał się przecież dotknąć Tomaszowi i jadł z uczniami po Zmartwychwstaniu. Jego ciało było to samo, ale nie takie samo. Właśnie w takiej perspektywie należy widzieć relikwie. Zachowując zdrowy rozsądek, trzeźwość umysłu i umiar, relikwie mogą pomagać w zrozumieniu prawd wiary. Mogą pomagać w modlitwie, w skupieniu, ale nie powinny stać się czymś sensacyjnym, obliczonym na wywołanie poruszenia.</p> <p><i>dr Paweł Beyga</i></p>

Sobota	Syr 48,1-4.9-11
3 Niedziela Adwentu	1 Tes 5,16 – 24
Poniedziałek	Jeremiasz 23,5-8
Wtorek	Sdz 13,2-7.24-25a
Środa	Iz 7,10-14
Czwartek	Sof 3,14-17
Piątek	1Sm 1,24-28
Sobota	Ml 3,1-4.23-24
Wigilia	Łk 1,26-38
Boże Narodzenie	Łk 2,1-14
26 grudnia	Mt 10,17-22
27 grudnia	J 15,9-17
28 grudnia	Mt 2,13-18

PROGRAM

uroczystego nawiedzenia parafii św. Mikołaja w Mosinie
przez relikwie błogosławionej rodziny Ulmów

28 grudnia, czwartek

13.00 – Przywitanie relikwii, czas na modlitwę osobistą

14.00 – Różaniec z błogosławioną rodziną Ulmów

15.00 – Eucharystia

16.00 – Pożegnanie relikwii